

IN MEMORIAM

**prof. dr. sc. Dragan Jukić,
redoviti profesor u trajnom zvanju**

(Bračević, 26. veljače 1962. – Belišće, 2. siječnja 2023.)

U prvim danima nove godine, 2. siječnja 2023., sve nas je rastužila vijest da nas je naš dragi profesor i prijatelj Dragan Jukić zauvijek napustio. Dan prije s profesorom smo razmijenili čestitke za sretnu i uspješnu novu godinu, ne sluteći da se ono što smo zaželjeli neće ostvariti i da nećemo više nikada podijeliti trenutke s profesorom.

Želimo se i na stranicama časopisa oprostiti od profesora jer je od samog osnutka časopisa bio član uredničkog odbora *Osječkog matematičkog lista* i dao veliki doprinos njegovoj opstojnosti.

Profesor Dragan Jukić rođen je 26. veljače 1962. godine u Bračeviću kod Splita. Osnovnu školu završio je u Belišću 1977. godine, a srednju u Valpovu 1981. godine. Diplomirao je na Pedagoškom fakultetu u Osijeku 1986. godine te stekao zvanje profesora matematike i fizike. Magistrirao je 1990. godine, a doktorirao 1996. godine na Matematičkom odjelu PMF-a u Zagrebu iz područja primijenjene i numeričke matematike.

Radio je kao asistent na Ekonomskom fakultetu u Osijeku, a zatim kao predavač na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Od 1997. godine bio je u zvanju docenta, a od 2000. godine izvanrednog profesora na Prehrambeno-tehnološkom fakultetu u Osijeku. Od 2002. godine zaposlen je kao izvanredni profesor na Odjelu za matematiku Sveučilišta u Osijeku.

U znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora izabran je 2004. godine, a u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora u trajnom zvanju 2009. godine.

Osnovno područje profesorovog znanstvenog interesa je primijenjena i numerička matematika. Objavio je ukupno 39 znanstvenih radova u međunarodnim časopisima, 19 radova u zbornicima radova, 8 stručnih radova te 6 sveučilišnih udžbenika.

Od 1996. godine član je uredničkog odbora znanstvenog časopisa *Mathematical Communications*, čiji je glavni urednik bio u razdoblju od 2014. do 2019. godine.

Bio je član organizacijskih i znanstvenih odbora mnogih međunarodnih znanstvenih konferencija.

Od 1999. do 2003. godine obnašao je dužnost zamjenika pročelnika, od 2007. do 2013. godine pomoćnika pročelnika, a od 2003. do 2007. godine pročelnika Odjela za matematiku Sveučilišta u Osijeku.

Profesorovim znanjem svi smo obogaćeni. Nije to znanje iz samo jednog područja matematike, i nije to znanje samo matematike. Profesor je bio vješt i uspješan na mnogim drugim područjima svakodnevnog života. Znanje je stjecao i znanje je širokogrudno dijelio. Na jedan naš upit kako najbolje oblikovati jedan članak u LaTeX-u u formatu koji nam odgovara za časopis, profesor je kroz šalu odgovorio: "Ja sam o tako sličnom problemu razmišljao dva dana, a vi bi da vam sada kažem za nekoliko minuta." i udalji se od nas. Mi se prekorismo zašto smo ga uopće i pitali, ali evo profesora za nekoliko trenutaka i detaljno, ne žaleći truda i vremena, uputi nas što trebamo napraviti.

Često želimo da nam netko daruje ono najdragocjenije u životu, svoje vrijeme i pažnju. Profesor je bio nenadmašan u tome. Kada nije imao nastavu mogli smo ga, bilo u kabinetu bilo na hodniku Odjela, zaustaviti i obratiti mu se s pitanjem ili zamolbom za savjet. Profesor bi saslušao, popričao i nikada ne bi pokazivao nestrpljivost ili užurbanost. Bio je tih momenata tu za nas i zbog nas. Rijetki su ljudi u današnjem užurbanom vremenu koji će nekoga staviti ispred svojih obveza, a profesor je bio takav. Hvala Vam profesore na svim trenucima koje ste proveli razgovarajući s nama.

Bio je vrstan i nezamjenjiv profesor matematike. Svojim životom pokazao nam je skromnost i jednostavnost, neopterećenost ispraznim i prolaznim stvarima kojima često punimo naše živote i prostore. Istovremeno nam je pokazao da treba biti odvažan te smoći snage i jasno i argumentirano izreći svoje mišljenje, iako je to ponekad u suprotnosti s onim što većina zastupa.

Profesor je dao mišljenje o velikom broju radova za naš časopis. Detaljno je kritički procijenio mnoge sadržaje i ponudio korisne savjete kako bi časopis bio zanimljiviji i dostupniji našem krugu čitatelja.

Ostali smo zauvijek bez velikog profesora, stručnjaka i prijatelja. Ali knjige koje nam je profesor ostavio njegova su nam ostavština za budućnost. Njegovi stihovi su bile matematičke formule. Stoga se opraštamo od profesora stihovima iz pjesme Dobriše Cesarića:

*Moj prijatelju, mene više nema
Al' nisam samo zemlja, samo trava.
Jer knjiga ta, što držiš je u ruci,
Samo je dio mene koji spava.
I ko je čita - u život me budi.
Probudi me, i bit ću tvoja java.*

*Ja nemam više proljeća i ljeta,
Jeseni svojih nemam, niti zima.
Siroti mrtvac ja sam, koji u se
Ništa od svijeta ne može da prima.
I što od svijetlog osta mi života,
U zagrljaju ostalo je rima.*

*Pred smrću ja se skrih (koliko mogoh)
U stihove. U žaru sam ih kovo.
Al zatvoriš li za njih svoje srce,
Oni su samo sjen i mrtvo slovo.
Otvori ga, i ja ću u tebe prijeći
Ko bujna rijeka u korito novo.*

*Još koji časak htio bih da živim
U grudima ti. Sve svoje ljepote
Ja ću ti dati. Sve misli, sve snove,
Sve što mi vrijeme nemilosrdno ote,
Sve zanose, sve ljubavi, sve nade,
Sve uspomene - o mrtvi živote!*

Dragi profesore Jukić hvala Vam što ste bili na stazama naših života.

*glavna urednica
Zdenka Kolar-Begović*